

Sentencja

Artykuł 3 lit. k) i art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego nie jest dozwolone, by apteka w tym państwie członkowskim wydawała produkty lecznicze wymagające recepty lekarskiej na podstawie formularza zamówienia, w razie gdy ten formularz zamówienia został wystawiony przez pracownika służby zdrowia uprawnionego do przepisywania produktów leczniczych i do wykonywania działalności w innym państwie członkowskim, podczas gdy takie wydawanie jest dozwolone, gdy taki formularz zamówienia został wystawiony przez pracownika służby zdrowia uprawnionego do wykonywania działalności w tym pierwszym państwie członkowskim, a zgodnie z tym uregulowaniem takie formularze zamówienia nie zawierają nazwiska danego pacjenta.

Artykuły 35 i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie takiemu uregulowaniu państwa członkowskiego w zakresie, w jakim uregulowanie to jest uzasadnione celem ochrony zdrowia i życia ludzi, jest odpowiednie do osiągnięcia tego celu i nie wykracza poza to, co konieczne do jego osiągnięcia, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland - Niderlandy) – Trace Sport/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Sprawa C-251/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka handlowa – Cła antydumpingowe – Przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji – Rozszerzenie na te kraje ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na przywóz rowerów pochodzących z Chin – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 501/2013 – Ważność – Dopuszczalność – Niewniesienie skargi o stwierdzenie nieważności przez skarżącą w postępowaniu głównym – Powiązany importer – Legitymacja procesowa do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności – Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 – Artykuł 13 – Obejście – Artykuł 18 – Brak współpracy – Dowód – Łańcuch poszlak)

(2019/C 399/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Holland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Trace Sport

Strona przeciwna: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Sentencja

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji jest nieważne w zakresie, w jakim ma zastosowanie do przywozu rowerów wysyłanych ze Sri Lanki, niezależnie od tego, czy zostały one zgłoszone bądź nie jako pochodzące ze Sri Lanki.

(¹) Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 września 2019 r. – Rzeczpospolita Polska/Komisja Europejska

(Sprawa C-358/18 P) (¹)

(Odwołanie – EFOGR, EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską – Wydatki poniesione przez Rzeczpospolitą Polską – Grupa producentów – Organizacja producentów)

(2019/C 399/14)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Tryantafyllou, M. Kaduczak i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 276 z 6.8.2018.